תפארת יוסף — נח

ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת.בזוה"ק (נח ס"ב) משל לבר נש וכו' דא זכאי ודא חייבא ודא בינוני. ביאר בזה כבוד אאמו"ר זללה"ה אשר עיקר התחלת עולם התיקון התחיל מן נח ואילך. שמקודם נח היה עדיין מעלמין דאתחרבא. וכמו שאנו רואין, שמקודם כתיב ותלד את קין ותוסף ללדת את אחיו את הבל, שלא היה עדיין שום חיבור לאחד עם חבירו, ומן נח התחיל עולם התיקון, וכתיב הכא את שם את חם ואת יפת שהיה להם חיבור. וענין עלמין דאתחרבא דאיתא במדרש (רבה בראשית ט') מלמד שברא הקב"ה עולמות ומחריבן ואמר יתהון לא הנין לי דין הנין לי. ובאמת מה שייך אצל השי"ת שיברא עולמות ויוצרך אח"כ להחריבן. הלא כתיב אצלו (ישעיהו מ"ו:י') מגיד מראשית אחרית. אך הענין בזה מחמת שהשי"ת חפץ שיהיה להבריאה טענה ותפלה לפני השי"ת, ובאמת איך שייך להבריאה טענה מה נגד השי"ת, הלא אין לבריה כלום אצל בוראה. אך עיקר טענה שיש להבריאה הוא במקום שהשי"ת מראה אורו לאדם, היינו שנותן לו תפיסה ברצון השי"ת. ואח"כ נעלם ממנו זה האור, אז יש להאדם צעקה ותפלה מדוע נשאתנו ותשליכנו. וכן הכא שהשי"ת חפץ שיהיה להבריאה טענה, הוצרך לברוא עולמות, והראה להם שחפץ בהוית הבריאה, ואח"כ העלים מהם זאת, אז היה להבריאה צעקה ותפלה מדוע נשאתנו ותשליכנו. וכן איתא בזוה"ק (שלח קס"ט.) שלעתיד יהיה עיקר התחיה מהבליה דגרמי ומעצבון של אדם. והינו, כי באמת כתיב ויתעצב אל לבו. ובאמת מה שייך אצל השי"ת ויתעצב אל לבו הלא כתיב (שמואל א' ט"ו) כי לא אדם הוא להנחם. רק דכל זה מורה מצד האדם היינו שנשאר אצל כל אחד עצב וצעקה. וכן איתא בזוה"ק (בראשית כ"ו.) ואד יעלה מן הארץ אל"ף דל"ת מן אדני. וכל זה מורה על הצעקה שהיה להבריאה מן התחלת הרצון שהשי"ת חפץ בהויות העולם. ועיקר עולם התיקון התחיל מן נח, וכמו שכתיב (איוב כ"ו:י"א) עמודי השמים ירופפו ויתמהו מגערתו. וכמו שביאר בזה כבוד אזמו"ר זללה"ה שזה מורה על הגערה הנשאר אצל כל אחד ואחד אחר המבול, שבל יתפשטו עוד, וזה היה עיקר עולם התיקון ויש להם קיום לעולמי עד: